

عنوان مقاله:

نقش داستانهای منثور فارسی در تقویت خودباوری کودکان (بررسی داستان های منثور سالهای 1390 تا 1395 کودکان گروه سنی ج)

محل انتشار:

ششمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

عبدالرحمن شکور - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی- واحد مهاباد

خلاصه مقاله:

داستان، حکایت یا قصه نوعی ادبی و از قدیمی ترین قالبهای هنری است که پیشینه بسیار کهنی دارد و سرگذشت یا حوادثی سلسله وار را تعریف و توصیف میکند. با مراجعه به آثار بزرگان ادب در می یابیم که داستانها به هر دو صورت منظوم و منثور نوشته شده اند. میتوان گفت که از مهمترین قالبهای ادبی برای انتقال مفاهیم و اغراض به ویژه برای کودکان، قالب داستان است. یکی از اساسی ترین جنبه های پرورش روحی و روانی کودکان خودباوری و اعتماد به نفس است که از طریق مجموعه افکار، عواطف، احساسها و تجربه ها به دست می آید، به نحوی که فرد، خود را توانمند، با کفایت و موفق میداند. در این پژوهش به صورت کتابخانه ای سعی شده تا با بررسی محتوای 20 داستان از داستانهای منثور کودکان گروه سنی ج که بین سالهای 1390 تا 1395 چاپ و منتشر شده اند، به این موضوع پی برده شود که این داستانها به چه شیوه و تا چه حد توانسته اند در تقویت خودباوری کودکان گروه سنی مذکور تاثیرگذار باشند. نتایج حاصل از پژوهش نشان میدهد که در این داستانها از شیوه های روانشناختی متفاوتی برای تقویت خودباوری کودکان گروه سنی ج استفاده شده است که از مهمترین آنها میتوان به تقویت مثبت اندیشی، پرورش حس همذات پنداری، تقویت عزت نفس، تقویت حس مسئولیت پذیری، ارایه ی الگوی اعتماد به نفس، کمک به خودشناسی و استفاده از توانایی اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

ادبیات داستانی، داستان منثور، کودکان، خودباوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1041951>

